



# Danskernes Historie Online

Danske Slægtsforskeres Bibliotek

## Dette værk er downloadet fra Danskernes Historie Online

**Danskernes Historie Online** er Danmarks største digitaliseringsprojekt af litteratur inden for emner som personalhistorie, lokalhistorie og slægtsforskning. Biblioteket hører under den almennyttige forening Danske Slægtsforskere. Vi bevarer vores fælles kulturarv, digitaliserer den og stiller den til rådighed for alle interesserede.

### Støt vores arbejde – Bliv sponsor

Som sponsor i biblioteket opnår du en række fordele. Læs mere om fordele og sponsorat her: <https://slaegtsbibliotek.dk/sponsorat>

### Ophavsret

Biblioteket indeholder værker både med og uden ophavsret. For værker, som er omfattet af ophavsret, må PDF-filen kun benyttes til personligt brug.

### Links

Slægtsforskerens Bibliotek: <https://slaegtsbibliotek.dk>

Danske Slægtsforskere: <https://slaegt.dk>

# SORANER-

bladet

MÅNEDSSKRIFT FOR SORANSK SAMFUND  
ÅRGANG 85 NR. 7

OKTOBER 2000



Her ses den 24-årige tandlæge Knud Hauerslev iført blød hat og jakkesæt med trench-coat'en nonchalant over armen afventende ombordstigning i det ordinære rutefly fra Hamborg til Kastrup. Flyvning gik fra Genève til Stuttgart, herfra til Hamborg, og det sidste hop til København (dato 30/3-30). Damen i hvidt er den svenske delegat fra Folkeforbundet - Bemærk lufthavnsbygningen, der var færdig 8 år før Vilhelm Lauritsens (S 12) i Kastrup - og mindst 8 gange så stor!

# Indvielse af Soranernes Hus

*Denne vil finde sted søndag den 3. december*

Det er jo Holbergs fødselsdag, og derfor begynder vi dagen med at ophænge krans på Holbergstatuen foran Det Kgl. Teater. Og vi rykker tidspunktet lidt frem til **kl. 10.00**, fordi vi straks efter seancen forlader den gamle scene for at drage til Smallegade.

Her forventer vi fynboernes ankomst ved 11-tiden.

Vi regner med, at en del af huset er taget i brug og håber på, at de mange indflyttede vil være med til at vise frem og skænke øl og byde snacks rundt til gæsterne. Fynboerne er ude igen ved **12.30-tiden**, fordi de skal indtage frokosten på Gl.Dok før teaterforestillingen **kl 15**.

Ved **13-tiden** dukker skolens afgangselever op - de skal også i teatret **kl.15.00**, så de skal af sted igen senest **kl. 14.30**.

**Kl. 13.30** vil selve den højtidelige handling finde sted med tale af formand *Hening Molin* og enkelte andre, hvoraf i hvert fald en vil overrække en pengegave til indretning af et fællesrum.

Der er ind imellem alle disse faste tidspunkter åbent hus for alle interesserede og indbudte. Huset vil først blive lukket igen **kl. 17.00** (eller når øllet er sluppet op, hvilket vi både håber vil være og anser for at være sandsynligt).

Som det efterhånden er antydnet, vil der dagen igennem blive udskænket øl fra fade og dertil snacks og andet mere konsistent.

Det er vort håb, at dagen vil få et værdigt og festligt forløb, og selv om der skulle blive trængsel, så glem ikke, at hvor der er hjerterum, er der husrum!!

## Kunstmuseet

På Kunstmuseet åbner anden del af de vildes Billedstorm II den 14. oktober. Denne del af udstillingen viser de mere modne værker fra firsernes sidste år.

Der er fremstillet et større formidlingsmateriale, der introducerer generationen i forhold til årtiets kunsteriske strømninger. Dette kan fås på museet.

## Soranertøj

Husk at soranertøj nu købes på skolen hos inspector *Per Højland*,

telefon **57 83 46 34**,

hvis håndgangne mand *Artum Kristensen* tager imod ordrer på

telefon **22 82 21 94**.



*Christian Tom-Petersen*  
Academia Sorana

efter tegning af Christian Tom-Petersen

# SORANER-BLADET

OKTOBER 2000 85. ÅRGANG NUMMER 7

## Noget om sportsudøvelse ...

Det kan godt ærgre den gamle redacteur en smule, at de senest tilrettelagte 3 sportsammenkomster med de aldrende gammel-elever fra lilleskolen dernede ved Susåens bred, har måttet aflyses på grund af manglende tilslutning eller hva'?

Golfmatchen i 1999 kunne ikke gennemføres, fordi der kun dukkede 3 mand fra soranerne op, kegleturneringen måtte aflyses, fordi der ikke dukkede en eneste herloviaaner op - vi vidste godt, at Cindie formand var forhindret, en eksamen trådte i vejen, men resten af holdet har formodentlig bidt tænder i spænding i solidaritet med forkvinden, for vi så ej heller dem.

Så vi glædede os til golfmatch år 2000, hvor vi i hvert fald var sikre på at få en kamp i gang: Men nej, 4 havde tilmeldt sig, atter måtte vi beskæmmet bøje hovedet. Læs selv luffernes mere end platte indlæg senere i bladet - ska' det mon være indledning til en ny sangerkrig på Wartburg?

At vi så heller ikke i år fik spillet fodbold med skoleholdet nævnes kun parentetisk.

Det hele ser dog nu ud til at vende sig til det bedre. En fast mand på golfen, læs hans gode beretning senere i bladet, lader ane, at vi ved etablering af et regulært sportsud-

valg vil kunne løse en meget væsentlig del af problematikken, nemlig den del, som er knyttet til de ledelsesmæssige vanskeligheder. En god indpisker er mindst værd det halve i sportssammenhæng!

Vi ser det med cricket, hvor der blev afviklet en flot kamp mellem gamle og skolens nye hold, som lover gode takter for spillets fremtid, efter at dette klassiske spil har været helt nede i glemslens mørke.

Næste nummer af bladet vil bringe et fyldigt referat fra denne kamp, hvor humør og solskin nåede de samme højder på himlen!

Kollegiet - Soranernes Hus - er ved at nærme sig sin ibrugtagning. Efter planen skulle indflytning kunne påbegyndes til november, og denne termin ser ud til at holde. Dog vil der nok gå en måneds tid med at få alle anbragt og måske yderligere et par uger med at få festsalen færdig. Denne vil for øvrigt få navnet "Hauerslev-salen" - opkaldt efter Samfundets store donator.

Ellers venter vi spændt på at se skolens byggeri af den nye bygning på Store Plads komme i gang. I dag ser man endnu kun resterne af arkæologernes udgravninger, og det virker lidt trist på den pæne plads.

*Egholtprisvinder,  
dr. phil. Johan de Mylius (S 63)*

## Festtale ved Soransk Samfunds årsfest den 14. oktober 2000

I den uge, der just er ved at være slut, har der hos Bruun Rasmussen i Bredgade været en stor bogauktion. Blandt de udbudte bøger var der en ufuldstændig udgave af Saxos Danmarkskrønike, Gesta Danorum, i Pariser-trykket fra 1514. Jeg må tilstå, at jeg blev noget mopsset, da jeg læste den engelsksprogede katalogtekst, for dér stod der om Saxo, at han var klerk ved ærkebispesædet i Lund, og at det var dér, han havde siddet og skrevet om danernes bedrifter.

Vi, der har gået på Sorø, mener jo at vi de bedre. Det var da her, i munkecellen ved Klosterporten, Danmarks ældste endnu beboede hus, at Saxo sad og skrev på sin krønike, det var her, det hele begyndte, Danmarkshistorien og litteraturhistorien, kort sagt, altings begyndelse er og var lige netop her!

Godt nok er der kommet en bro til Sverige, men lad nu svenskerne om at bruge den bro. Der er ingen grund til straks at forære et stykke kostbar danmarkshistorie til svenskerne til gengæld. Heller ikke selv om Lund dengang og i mange århundreder var ærkedansk.

Nu kunne jeg alligevel ikke dy mig for at se, hvad det nye nationaleksikon, der ikke kan finde ud af, om det skal hedde leksikon eller encyklopædi, siger om Saxo og hans krønike. Og viola! Dér har vi kilden til den Bruun Rasmussenske uorden: I leksikonnet berettes det frisk og frejdigt, at Saxo var klerk i Lund og sad dér og skrev sin danmarkshistorie. Ikke et ord om Sorø.

Nu er der heldigvis flere meninger om den sag, og jeg holder mig glad og gerne til andre kilder, der siger, at vi stort set ingenting ved om hr. Saxo. De middelalderlige kilder nævner forskellige personer ved navn Saxo, én i Roskilde, én i Lund og så

er der jo den fremragende kilde, der pålægger en hirdmand og skriver hos Absalon ved navn Saxo at aflevere et par bøger, han har lånt af ærkebiskoppen, til klostret i Sorø. *Det* er vor mand, naturligvis!

Og denne barnetro skal ingen tage fra mig eller fra andre gode soranere, især da ikke, når gamle Ingemann så overbevisende har digtet om Saxo i munkecellen i Sorø som monumental indledning til den historiske roman *Valdemar Sejer*. At Ingemann måske bare spejler sin gerning som krønikeskriver i skildringen af Saxo i Sorø, og derfor har ladet ham flytte ind i Klosterportens munkecelle, det gider vi ikke høre om.

Absalon, Københavns grundlægger og ham, der satte Saxo på den opgave at skrive den store danmarkshistorie, ligger som bekendt begravet i klosterkirken her i Sorø. Hvad er da mere nærliggende end at fantasere sig til, at Saxo nok har siddet her og skrevet. Som før sagt: Sorø er altings begyndelse, danmarkshistoriens og litteraturhistoriens.

Og også i fortsættelse af både danmarkshistorien og litteraturhistorien har Sorø sin plads:

Her hører Holberg til, også selv om han aldrig har boet lige netop i Sorø, men dog om sommeren på Tersløsegård, hvor man endnu ved skellet mellem haven og marken kan se den sten, som professoren brugte som afsæt, når han skulle bestige sin hest for at ride ud og inspicere sit gods. Sorø Akademi blev jo genskabt til ny glørværdighed som et basisuniversitet af virkelig format og betydning takket være arven fra Holberg, der ligesom Absalon har fundet blivende plads i kirken.

Og her, som det eneste sted uden for København, havde guldalderkulturen et epicentrum: Her virkede Ingemann og senere Hauch og Heise ved det af asken rejste akademi.

Ingemann slog bro til Blicher i Jylland, som han korresponderede indforstået med, i fælles nid og nag mod københavneriet og det kulturelle hovmod omkring Johan Ludvig Heiberg. Og takket være Ingemanns tilstedeværelse ved akademiet fik også H. C.

Andersen sin gang i Sorø. Først da han var latinskoleelev i Slagelse fra 1822 til maj 1826. I weekender og småferier vandrede Andersen på sine flade futter de 14 kilometer fra Slagelse til Sorø for at besøge Ingemann og hans kone. I den tidligste version af sine erindringer, *Levnedsbogen*, fortæller Andersen, hvordan han sejlede med Ingemann og hans kone, Lucie, i en lille båd over søen til Parnas. Oppe i masten på båden havde Ingemann fastgjort en vindharpe, så de kunne sidde og lytte til sfærernes musik!

Ved besøgene i Sorø lærte Andersen to af akademisterne at kende, den senere digter og drukkenbolt, *Carl Bagger*, der endte sine dage i en ret tidlig alder som redaktør af *Fyens Stiftstidende*, samt *Fritz Petit*, der senere slog sig ned i Tyskland og oversatte nogle af Andersens bøger til tysk og desuden skrev en af de første tyske biografier over Andersen, i øvrigt den, som gav Andersen ideen til at kalde sin egen selvbiografi for "Mit Livs Eventyr".

Senere hen i livet blev Ingemanns hus et fast holdpunkt for Andersen undervejs på rejser ud i verden eller på hjemvejen fra den store verden. Oppe i den venstre gavl stod der altid et værelse parat til Andersen - "De har jo nok plads til en lang digter", som Andersen engang skrev til Ingemann - hvor han ofte logerede 14 dage ad gangen.

Men det var Ingemann, der trak, ikke Sorø som sådan. Og da vi trods soransk patriotisme ikke må skønne alting herfra, så bliver jeg nødt til at nævne, hvad Andersen skrev om Sorø i juli 1839 til Henriette Collin efter et par dages ophold hos Ingemann:

"Sorø forekommer mig som en Flaske, Porten er Flaske Halsens Aabning, der maa man igjennem og saa ned til Bunds, hu, hvor her er indesluttet og trist! Søen ligger saa dorsk og søvnig, som om den ogsaa kjedede sig ved at være her, Sumpen stinker, alle de nye Anlæg ere byggede paa Hængedynd og Træerne ser raadne ud - dog Menneskene ere høist elskværdige, jeg har kun været her i to Dage, og hver Dag ude i stort Selskab, igaar var jeg til Middag ved Bilselskabet, hvor Bibelens Skaal blev

drukket og vi fik god Mad, og De veed jeg er en Mand af Smag."

Men lad nu hr. Andersen være, han er ikke noget sandhedsvidne, for han var jo blot her på træk og havde endda knap nok "andensteds hjemme", for at citere Blichers præludium til digtsamlingen *Trækfuglene*.

Så vil vi hellere høre på digteren *Carsten Hauch*, der var lektor i naturvidenskab ved akademiet fra 1827 til 1846, hvorefter han blev professor i nordisk litteratur i Kiel og fra 1851 Oehlenschlägers efterfølger som professor i æstetik ved Københavns Universitet. Selv om Hauch i en vis forstand også har været her "på træk" - men det har vi jo i øvrigt allesammen, vi der har gået på skolen - så har han forstået, at selv om Sorø måske ikke, som Ingemann gerne ville have det, da han placerede Saxo i Klosterporten, er altings begyndelse og ende, så er det dog det sted, hvor vi, der har haft vores gang på skolen, har kastet nogle gribetråde ud, som aldrig har sluppet deres tag igen. I en af Hauchs digtsamlinger, *Lyriske Digte* fra 1842, står et digt, som jeg tror et par stykker her kender: "Afskedssang til Akademisterne i Sorø", med begyndelseslinien "Jeg veed et Sted, som jeg har elsket længe". Lad mig citere digtets tredje strofe:

*Jeg veed en By, den er saa taus og stille,  
Den synes ringe for den ydre Sands,  
Den pragtløs er og dertil meget lille,  
Og savner ganske Hovedstadens Glands;  
Men hvo, der vandred ved dens dunkle  
Vove,*

*Og hvo, der saae dens Roser spire frem,  
Og hvo, der hviled i dens gamle Skove  
Han sikkert aldrig vil forglemme dem.*

Hauch selv er vel stort set glemt i dag. Der står en buste af ham nede i parken, som ældre generationer af soranere har pinefulde minder om fra dengang, da der var et indvielsesritual, der hed "at synge for Hauch".

Hauch ligger ikke begravet i Sorø, men på den protestantiske kirkegård i Rom, hvor også den engelske digter Keats ligger. På Keats' gravsten står de uforglemmelige ord: "Here lies one whos name was writ in

water". Det kunne med større ret have stået på Hauchs grav.

Ikke desto mindre har han i sit digt til akademisterne skrevet nogle ord, der bestemt ikke var skrevet i vand, men som vil blive ved at sige os noget, der har gået på den gamle skole.

Selv om vi kun var her på træk, så fik vi et hjem for livet i Sorø. Og selv om det nu skulle vise sig at være løgn og Ingemannsk digt, at danmarkshistorien blev skrevet her, så blev i hvert fald et vigtigt kapitel i vores egen historie skrevet her.

Vi skal ikke i dag, som trækfuglen Andersens, drikke Bibelens skål i Sorø. Men jeg vil bede jer om at rejse jer og udbringe et leve for vor gamle skole. Tre korte og et langt - Sorø Akademis Skole længe leve ...

*Dr. phil. Johan de Mylius (S 63).*

## Tale til Soransk Samfunds årsmøde den 14/10 2000

Kære medlemmer af Soransk Samfund - unge nytilkomne såvel som garvede veteraner. Jeg er blevet pålagt det ærefulde hverv at skulle tale studenterårgang 2000's sag her i aften. En årgang, der er del i en generation, der er blevet beskyldt for lidt af hvert - Nå-generation, zappergeneration osv., osv. Vi skulle, i følge mange samfundsforskere, være fragmenterede og forvirrede individualister, der har svært ved at deltage i fællesskaber og kun knytter forbigående bekendtskaber i stedet for nære venskaber. Det kan til en vis grad være rigtigt, men hvorfor mødes vi så her år efter år? Dette er jo et fællesskab - på tværs af alder, social status osv. baseret på et nært venskab - vores fælles tilknytning til vores afgangsklasse og Sorø Akademis Skole.

Men Akademiet er ikke bare en skole, som navnet jo også antyder. Og her mener jeg ikke bare i fysisk forstand mht. Stiftelsens besiddelser osv. Det er en institution i ordets bredeste forstand. Når man forlader Sorø Akademis Skole, er det ikke det samme som at forlade en hvilken som helst anden skole. For det forunderlige er jo, at en-

hver herinde er en del af Akademiet. Har man sat sine ben her, har man været med til at skabe stedets historie. Og har man ude i det "pulveriserende" liv udenfor Klosterporten været med til - som Soransk Samfund gør det - at gøre Akademiets navn ære, har man bidraget med sin lille del til helheden. Men det er ikke alt. Akademiet har også været med til at præge den *personlige* "historie", om man så må sige, for enhver herinde. Skoletiden har sat sit uudslettelige præg på enhver af os. Og forskellen til andre, "almindelige" gymnasier træder måske tydeligst frem her. For sammen med den almene dannelse, enhver student har fået ved at gå i gymnasiet, giver netop Sorø Akademi noget ekstra. Igennem stedets rige og glørværdige historie og gennem traditioner som f.ex. kongebal, vandbal og bulesold dannes en forbindelse mellem fortid, nutid og fremtid, som former personligheden og samtidig forpligter. Dette ser man måske ikke nu. Vi, der netop har forladt stedet, husker det måske mere for de infame romaner, der skulle læses i dansk (og som for manges vedkommende aldrig blev direkte læst), matematiklæreren, der insisterede på morderiske integraler i solskin og 25 grader og den herlige sidste almindelige skoledag, hvor matematiklæreren rent faktisk lod dræberintegraler være dræberintegraler, og vi spillede rundbold på Grønne Plads.

Skolefesterne bliver også sent glemt (nogle bliver dog nok fortrængt). Disse ting håber jeg stadig, jeg kan huske og mere mig over mange år fremover i venners lag, men allerede nu, hvor jeg har fået tingene lidt på afstand, begynder andre værdier at melde sig. Man forstår lige pludselig, når man som jeg er begyndt på universitetet, hvorfor ens engelsklærer insisterede på, med påtrængenhed som en bulldozer, at det var nødvendigt at kunne skrive og forstå et nøgenlunde kultiveret engelsk, givet den store mængde engelsk faglitteratur, der skal læses. Og den faglige stolthed og følelsen af at føre en stor arv videre, som karakteriserede undervisningen på Sorø Akademis Skole, gør, at man er godt klædt på til det akademiske liv, ja, endog livet som helhed,

hvor netop disse elementer er ekstremt vigtige.

Men ... traditioner og arv kan jo også blive en sovepude. Hvis dette er en regel, så er Sorø Akademi undtagelsen. Tillad mig at udnævne året 2000 til et stort år i Akademiets historie. Ikke alene er en stor, ny kantine- og alumnatbygning ved at tage form på Store Plads; Fugl Fønix har oven i købet lagt et guldæg i hovedstaden i form af et splinternyt og flot kollegium i hjertet af Frederiksberg. Dette skal nok give grobund for et endnu større socialt fællesskab imellem soranere, også udenfor gymnasieskolens rammer. For et socialt fællesskab som Soransk Samfund er vigtigt. Vigtigt ikke alene fordi det udfylder en praktisk funktion som f.ex. at give mulighed for, at nyudsprungne eller ældre studenter fra Sorø Akademis Skole i denne tid med bolignød kan få en god og central bolig i forhold til næsten alle højere læreanstalter i hovedstaden. Det er også vigtigt, fordi det fungerer som et forum, ikke alene for nostalgisk erindring om det, der var, men i lige så høj grad for det, der er og det, som skal ske. Igennem deltagelse i skolens almindelige liv, f.ex. ved at undervise elever i den ædle soranske sport cricket og ved at møde talstærkt op til dimissionen hvert år, opnås en forbindelse mellem Skolen og Soransk Samfund, som ikke alene styrker båndene mellem ældre og yngre, men som også sikrer, at de traditioner, som er værd at gemme på, bliver bibeholdt og styrket.

Lad mig derfor, på min årgangs vegne, rette en tak til Soransk Samfund for den jætteindsats, der bliver gjort for at hjælpe både skolen som helhed og dens elever. Vi er meget taknemmelige, og jeg håber, at der vil blive sluttet op i stort tal fra denne årgang og fra andre om at give lidt tilbage af, hvad man har fået igennem de tre år på Sorø Akademis Skole. Og selv om vi er fragmenterede, forvirrede individualister, så mener jeg, at vi, for at bruge rektor *Erling Kristensens* egne ord, har været med til at *gøre en god skole bedre!*

Jeg takker for jeres opmærksomhed.

*Troels Pind Adrian (S 00).*

# ESTHER



## NOW BOOKING

Jubilæer

Sentimental Journeys

Receptioner

Weddings

Picnics

Vinterlukket 01.01.01-22.03.01

# ESTHER

Cafe • Restaurant • Detail

Østergade 3 • 4180 Sorø

Tlf. 57834114 • Fax 57832523



# (Næst)-Formandens tale ved årsfesten 2000

Ja, det en tilsnigelse, for jeg er jo netop ikke formand men kun næstformand. Blandt årsfestens mange traditioner er formandens tale og velkomst til de nye gammelsoranere. Så når man får muligheden derfor, føler jeg det som min pligt at erstatte formandens vise ord med mine egne. Det kan godt få en til at føle sig så rørstrømsk, at man får lyst til at teoretisere over, hvad det egentlig vil sige at være gammelsoraner.

Med Holberg, Saxo og Absalon i den åndelige kuffert må man da ty til et matematisk udtryk som at beskrive gammelsoranere som tilhørende fællesmængden af elever, som har gået på Sorø Akademi Skole! Når det er sagt, må man med det samme udtrykke visheden om, at der i denne fællesmængde er plads til en ganske utrolig forskelligartethed, som eksempelvis kommer til udtryk i den beskrivelse af eleverne, som kan være:

A: Typisk godsejersønner fra den fynske lavadel -

B: Lis fra Munke-Bjergby -

C: Per og Poul fra Det Kgl. Vajsenhus -

D: Jørgen fra Venezuela, som kun havde set meget lidt til Danmark i de første 14 år af sit liv -

E: En sønderjyde, som godt kunne være *Dan Fink* (S 27), æresmedlem af Soransk Samfund, stærkt optaget af genforeningstanken + at anbringe en stele i Fratergården v. 400-års jubilæet -

F: Brian i 2. g. og Frederik i 3. g., som er fra Grønland, og som er rigtig gode cricketspillere - måske vil de en dag indføre gletsjercricket i Grønland - det ville da være en nyskabelse! -

G: Nogle er kostelever -

H: Nogle er by-elever -

I: Andre igen er pendlere fra Ringsted, i sin tid kaldet turistelever af salig *Mogens Boisen* (S 27) -

J: Andre er lærerbørn, som jeg selv f.eks.

Som andre lærerpar boede mine forældre i slutningen af 50'erne på Hovedbygningen, og hvis man regner baglæns - det er noget med at trække 9 mdr. fra fødselsdatoen, så er der en til vished grænsende sandsynlighed for, at jeg er avlet her i Hovedbygningen! Mere soransk kan det næppe blive! Er der nogen, der kan stikke den - nej vel?

Kan man så definere fællesnævneren mellem os gammelsoranere??

Ja, det er nok ikke andet end to ting:

1) Vi har gået sammen på samme skole, tilbragt en tid sammen i den herlige ramme af sø, skov, kirke og bygninger,

2) rigtig mange af os har lyst til atter og atter at genopleve/mindes den tid, og dert sker ved:

A) først og fremmest kammeratskaberne

B) jubilæerne - både de private og de offentlige, og ikke mindst



Næstformanden.

C) Soransk Samfunds arrangementer, som f. eks årsfesten her.

### “Soranernes Hus er nu en realitet!”

Nok lidt dristigt endnu inden første spadestik var taget, men sandt nok, for nu ER huset en realitet og klar til indflytning om mindre end en måned! Alle kan erkundige sig om dette på nettet: [www.soranskfund.dk](http://www.soranskfund.dk) eller [www.soranerneshus.dk](http://www.soranerneshus.dk). Eller tag derind på indvielsesdagen d. 3. december, omhyggeligt valgt, fordi vi i forvejen fejrer denne dag som en festdag på grund af Holbergs fødselsdag. Huset har allerøverst en festsal, som netop skal bruges for at Lis fra Munke Bjergby kan mødes med alle de andre.

Kære venner, det er i virkeligheden en kæmpebedrift til 25 mio. kr. vi ser her.

Mange har givet bidrag, nogle enorme bidrag, andre det, de har kunnet undvære. Men bag det hele står en enkelt hoveddrivkraft, en ildsjæl af umådelig dimension, *Henning Molin*, formanden.

Molin er et beskedent menneske, men vi vil benytte lejligheden til at hylde ham, nu hvor han ikke kan undslå sig hyldest, vi vil gøre det med klapsalver og hurra-råb, og vi vil glæde os over, at der blandt de rigtig gamle er nogle, som vil os unge og ikke mindst de uddannelsessøgende så meget godt!

Kære venner, lad os rejse os og lade *Henning Molin* leve!

3 lange og 3 korte!!

*Michael Goeskjær (S 80).*

---

## Soranerminder 2 a

Min erindringsnotits om sygehuset i Soranerbladets august 2000 udgave gav anledning til en tilføjelse til minderne.

Jeg blev ringet op af den gamle redacteur en aften. Morten fortalte mig, at frøken Halskov blev 90 år den 9. september 2000. *Bodil Wille Boisen* og han syntes det på den aktuelle baggrund ville være passende, om jeg ville give frøken *Halskov* en buket blomster fra Samfundet.

Meget gerne, selvom det kom lidt på tværs af tennisklubbens finaler, der skulle spilles samme dag. (Privilegiet ved at blive ved på tennisbanen er jo, at man som veteran starter direkte i finalen, blot man kan holde sig oprejst).

Bodil fik det arrangeret således, at for ikke at trætte fødselaren på dagen midt i familiefesten, kunne jeg komme dagen efter, og tak for det, fordi nu fik jeg frøken *Halskov* helt for mig selv i 3 timer.

Jeg blev mødt ved døren med et velkommen og en udtrykt lille overraskelse over, at jeg trods let genkendelig var så høj, som jeg nu var. Jeg var faktisk vokset næsten 10

cm, efter jeg havde forladt skolen. Det var første eksempel på en knivskarp hukommelse, som blomstrede under vor vandring i erindringen gennem frøken *Halskovs* første 6 år fra 1947 til 1953, ja da også lidt længere, faktisk en hel del længere og ind i de sene perioder i 70'erne indtil pensionen, hvor jeg af gode grunde ikke kunne være med.

Hendes erindring om de drenge, der fandt et fristed på sygehuset, stod lige klar som for mig, der dog kendte dem i det daglige og ikke blot gennem de trods alt få gange, som de lå på sygehuset

*Agnes Halskov*, hvad er din hemmelighed?

Jeg forstod, at den lokale presse havde henvendt sig i dagens anledning, men frøken *Halskov* havde undslået sig - hun syntes ikke der var så meget at berette om.

Det er vist noget af et understatement.

Til en begyndelse kunne nævnes, at for at få jobbet måtte hun kontraktligt forpligte sig til at leve alene i den 2 værelses tjenestebolig, der blev stillet til rådighed.

Det er kun 50 år siden man kunne stille et sådant krav og komme igennem med det!

I tilgift fik hun så godt nok en 15-20 nye drenge om året, som hun så måtte aflevere 5-7 år efter.

En dynamisk ligevægt med 150 drenge i strømmen.

Jeg har problemer nok med at hitte rede i mine egne 3 børn, som jeg dog har haft om mig dagligt, mens frøken *Halskov* synes at kunne mindes alle, der har været hos hende på sygehuset, i karakteriserende detaljer.

Det var et særligt liv at være dels en del af skolen, som integreret del af skolens drift, dels lidt udenfor som ikke undervisningsforpligtet.

Det var oldfruen, frøken *Thiele* på en måde også, men hun så nok mest de snavsede flipper, mens frøken *Halskov* så de drenge, der snavsede flipperne til.

Ved siden af den almindelige drift af sygehuset kunne frøken *Halskov* tillige følge med i drengenes udvikling gennem gæstfrit



*Agnes Halskov som vi husker hende.*

at huse et antal baldamer, der blev inviteret med til vore forskellige baller.

Det var ligesom at komme hjem med sin kæreste, faktisk skete det en gang imellem, at man havde den samme dame med 2 gange.

20 år senere måtte man erkende tidernes forandring, når man som forældre ikke kunne følge med i sværmen af kærester, som ungerne bragte med hjem, og hvor der lejlighedsvis forekom pinlige forvekslinger, der dog ikke syntes at afficere ungerne.

Jeg syntes, at der er meget at tale med frøken *Halskov* om.

Jeg var der nok i en ukontroversiel periode i skolens tilværelse. Vi var ikke på kant med lærerne, vi fandt os i retskrivningsrevisionen, der var kun et enkelt angreb på rektor i 47 eller 48, i hvert tilfælde så tidligt, at jeg ikke forstod, hvad det gik ud på. Det førte til en forsvarsskrivelse fra vistnok Baldurs formand, som jeg nok heller ikke forstod, og så skete der ikke mere.

Som *Aksel Peder Blem* sagde til årgangen efter os, så forsvandt de sidste rolige årgange med årgang 53. Det kan jeg ikke forholde mig til på anden måde, end at jeg egentlig ikke selv følte behov for oprør imod ordenstilstanden på skolen.

Vi var vel en slags italienerne i forhold til regelsættet. Regler angiver en idealtilstand, som man skal prøve at leve op til efter bedste evne. Vi røg bag buskene i frikvartererne eller på brandfarlige steder såsom på trappen op til loftet på hovedbygningen, men vi drak ikke og det nærmeste vi kom på at indtage stoffer var vel en lejlighedsvis nydelse af salmiak. Sengetiden skulle holdes, men samtalen fortsatte, i det mindste til inspektør selv syntes, at nu ville han sove. 2. læsetid var udmærket til bridge, hvor vi samledes efter *Blems* inspektion. Når han greb os ved stikprøvevis at foretage uanmeldt inspektion, kunne han give os et kursus i meldeteknik, så de unge mennesker ikke kom på afveje.

Frøken *Halskov* kunne bidrage med sine oplevelser under denne periode, jeg med mine.

Det blev en god eftermiddag, som sag-

tens kunne være blevet meget længere.

Jeg er meget glad for, at det blev arrangeret således, at jeg kunne komme med samfundets blomster dagen efter. Træt ville hun næppe have været på dagen, men jeg ville jo ikke have kunnet få *Agnes Halskov* for mig selv.

Lars Herborg

## Golfturneringen: Herlufsholm versus Sorø

*Inspireret af en af de bedre redacteurs i Danmark, burde mit indlæg nok have heddet: "Noget om at Soransk Samfund til stadighed skal, kan og vil vinde over Herlufsholm".*

Som det er de fleste Soranske golfere bekendt, fik jeg overdraget ansvaret vedrørende den årlige golfmatch mellem Herlovianerne og Soranerne. Ansvarret blev mig overdraget medio august, og det var desværre for sent. Mandagen før matchen havde jeg kun modtaget fem tilmeldinger og var desværre nødsaget til at aflyse. At se på tilbagemeldingerne (jeg har kun modtaget en enkel negativ) lader det dog til at interessen er intakt og at vi med bedre planlægning sagtens kan stille med de fornødne spillere.

Inspireret af stemningen omkring den seneste Ryder Cup og med bevidstheden om at Herlovianerne pryder deres skole med turneringens trofæ, har jeg talt med Herlovianerne om at afvikle golfmatchen som en slags Ryder Cup. Altså en matchform afviklet som hulspil med henholdsvis singler og foursomes. Herlovianerne er meget interesserede i dette, og vi er faktisk blevet enige om at gå videre med ideen. Mit personlige forslag går ud på, at vi udtager et hold til vores årlige match på Sorø Golfklubs Bane. Dette hold kan eksempelvis udtages efter placeringen i netto slagspil. For de spillere der ikke kvalificerer sig, er det min tanke, at der skal afholdes en indi-

viduel turnering på den pågældende bane hvor "Ryder Cup" matchen afvikles. Hele arrangementet skal naturligvis afsluttes med en god og hyggelig middag.

Jeg er meget interesseret i at modtage tilbagemeldinger vedrørende arrangementet. Er det noget golfspillere er interesseret i? Og endnu vigtigere vil de ikke golfspillende Soranere komme og heppe?

Med venlig hilsen

Midlertidig Ryder Cup Kaptajn  
*Thomas Okke Frahm (S91)*  
Nordre Fasanvej 158, 3tv  
2000 Frederiksberg  
E-mail: [okke@get2net.dk](mailto:okke@get2net.dk)

## Jul i Sorø

udkommer  
den 17. november 2000

72 sider

**Pris 80,- kr.**

Anmeldelse i næste nummer  
af Soranerbladet.

Kan bestilles hos  
**Svegårds Boghandel**

Storgade 14  
4180 Sorø

**Telf. 57 83 00 27**

# Smædeviser fra herlovianergolfere afsunget den 22. september 2000 i Sorø Golfklub

Mel.: På Sjølund's fagre sletter ...

*Når Herlufs drenge kommer  
til golf og ædel kamp,  
soranen sig formummer  
han ved vi gi'r ham tamp.  
Han lader handsken ligge  
er ej til tant og fjas,  
mon han kan modstå blikke  
om spil og stort kalas?*

*Vi kom til løvens hule  
men ingen hjemme var,  
han lod os bare skule  
mod klubbens tomme bar.  
Nu Holbergs stolte sønner  
tre gange svigtet har,  
så hør vor sidste bønner  
og kom og meld jer klar.*

Mel.: Vi er røde - vi er hvide ...

*Vi er go'e.  
Vi er seje.  
Vort trofæ det vil vi eje.  
Hvergang Sorø det vil vinde,  
ja, så si'r vi: **INGEN SINDE.***

Mel.: Vi er røde - vi er hvide ...

*Vi er hvide - vi er blå,  
Herlufsholm kan ingen slå!  
Golf er vores stærke side -  
men lidt modstand kan vi lide.*

*Vi, den faste, gamle garde,  
går til sagen for at starte  
på en match mod Sorø's hold,  
om at trylle med en bold.  
Men de svigter os desværre -  
det ku' ikke være værre!  
Er de bange for at møde no'n,  
der ellers er så søde!?*

*Vi er hvide, vi er blå.  
Herlufsholm kan ingen slå!  
Mon de kommer næste sommer?  
Det må man da håbe på!!!*

Mel.: Solskin om bord ...

*Der var engang soraner  
som vil' spille golf  
så traf de en vismand, som sagde  
de ku' intet præstere mod Gøynes  
folk,  
For de var de bedste, som no'en gang  
havde slået til en kugle,  
og derfor sku' cup'en tilbage til  
Susåens bred  
- og der skal den blive så længe de  
"gamle" bli'r ved!  
3'er wood på fairway  
birdie-put på green'en  
Troll' mænd de holder af slagne sora-  
ner'!*

# To golf - or not to golf

## *Kære Gammel-Soranske golfspillere!*

På trods af en - er jeg overbevist om - ihærdig indsats fra både soranersamfundsformand *Henning Molin* og golf co-captain *Thomas Frahm* (udsendte 80 breve til gammel-soranere!), lykkedes det jer heller ikke i år 2000 at mønstre et hold til den af jer (læs: Soranersamfundet) ønskede genoptagelse af vor årlige match. I havde endda book'et tid på Sorø Golfbane til den 22. september, og jeg - *der helt havde opgivet* jer efter de to seneste års "no show" - blev kontaktet i god tid (4-5 uger) før denne dato. Jeg troede heller ikke en meter på, at I ville kunne stille hold, men blev forsikret herom af *Henning Molin*.

En uge før dagen havde så otte af jer tilmeldt jer til *Thomas Frahm*. Et par dage efter var tre faldet fra! Den 17. september var *Thomas Frahm* og jeg helt enige om, at det så alligevel ikke kunne blive til noget.

Hvad er der galt? - Kan I ikke? - Tør I ikke? - Gider I ikke?

Jeres golftradition er meget ældre end vor, og jeg ved, at I har flere rigtigt gode spillere. Måske synes I ikke, at vi er værdige modstandere.

The answer may be blowing in the wind, but we cannot hear it.

Fra vor side - den gode - var vi 12-14 stykker, der ville lege med jer den 22. september. Seks af os besluttede, at vi trods alt ville spille - og give jer denne hilsen. Vi tog til Sorø Golfbane med det af os i 1995 udsatte trofæ. Vi havde en god runde, og det lykkedes os at vinde trofæet også her i år 2000! Derfor fejrede vi også resultatet i restauranten og sang - meget højt - fire til lejligheden hurtigt og egenhændigt digtede smådesange om og til jer. Disse er sammen med fotos tilsendt jeres redaktør til almindelig udbredelse. Og - ja, ja, vi har selverkendelse nok til at vide, at vore evner ikke ligger til rim-smederi - de ligger til golf!

Med, trods alt, venlig hilen

*\*Hans Ole Knudsen,  
gammel-herlovianer.*

PS: Det er lidt ironisk, at de få (tre) matcher, vi har udkæmpet - efter et langt tilløb - kom i stand, fordi to gammel-soranere (i Rungsted) igennem et par år hånedes mig med, at vi sikkert ikke turde møde jer.

De to hånere har aldrig selv deltaget!

\* Misundt af alle soranere, fordi han fra sit domicil på Højbro Plads kan se Absalon blot ved at løfte hovedet!



*H. O. K. Yderst til højre.*

# Soranerminder

I serien om minder fra den gang, har tilfældet spillet redaktionen et kort i hænde, som vel for længst var glemt og kun har interesse for gamle Vænge-drenge, men som alligevel kan belyse, hvad 50 sammenstuede knægte fik deres fritid til at gå med.

En mail fra *Lena Kristensen* fik gang i de grå celler: Man har fundet 4 store kasser med et komplet dukketeater med adskillige opførelsesmuligheder. Disse er overdraget Teatermuseet, hvis leder, Preben Harris, udbeder sig yderligere oplysninger om hvad, hvornår, hvor ofte?

Da redaktøren både har boet på Vænget og spillet teater, forekommer det rimeligt at skrive noget derom - vel vidende, at den journalistiske frihed nemt kan få en ellers sløv hukommelse til at skyde over målet!

Altså, dukketeatret stammer fra en serie i Dr. X i Illustreret Familiejournal, hvor fingerfærdige selv kunne forarbejde træ og papir og deraf gøre et nydeligt lille teater, hvis proscenium var en komplet kopi af Det Kgl. Teaters. For at hjælpe dem med de mange tommelfingre, udarbejdede et næppe filantropisk selskab teatret i byggesæt, hvor alt det svære var gjort i forvejen. For at tilgodese alle interesser, blev det lille teater fremstillet i ikke mindre end 3 (senere 4) forskellige størrelser. Dette sker i sidste halvdel af 30'erne.

På Vænget kommer dette teater umiddelbart før krigen ved *P. F. Truelsens* mellemkomst, og det er selvfølgelig den største model. Samtidig indkøbes en del stykker til opførelse, komplet med dukker, suffitter og dekorationer, atter i forbilledets regi.

Da der til stadighed har rådet en voldsom pladsmangel på Vænget, anbringes teatret i kuffertrummet - længst væk fra indgangen, hvilket naturligvis hurtigt medfører glemsel!

I 1947 dukker der nogle aldeles aktive og nysgerrige alumner op på den gamle institution. De er med andre ord overalt i deres søgen og udforskning af mulighederne. Og

til deres uskrømte fryd finder de teatret - dog først hen mod sommerferien 1948. Da skoleåret begynder igen, står der en ting i hovedet på dem: Der skal spilles teater!

Og nu begynder vanskelighederne med hukommelsen, men jeg mener, at *Søren Højmark* blev kunstnerisk leder (vil man i dag kalde det) og *Dan Ibæk* tog sig af teknikken, hvilket indebar alt fra dekorationer til belysning og dukkeføring.

Vængets ledelse, som bestod af *Truelsens*, *Jan Nielsen* og *Georgia Bruun* var projekteret yderst venligt stemt, man fik arrangeret mulighed for at være i kuffertrummet til prøverne og til den almindelige forberedelse af et sådant projekt.

Første problem var, hvilket stykke der skulle opføres. Der var mange komplette stykker at vælge imellem: "Skatteøen", "Børnene i Nyskoven", "Tordenskjold i Marstrand", "Fyrtøjet", "Svend Gønge og hans mænd" og flere andre, som jeg ikke husker klart. Jeg erindrer dog ganske tydeligt, at vi "prøvede" flere af stykkerne, men valget faldt klart på "Fyrtøjet", som havde mange tekniske udfordringer med sine hunde og ikke mindst muligheden for at anvende faldlemmen, som *Ibæk* var meget begejstret for!

Der fulgte nu en meget lang tid, hvor en del muligheder for at besætte rollerne blev afprøvet. Dette var i sig selv kilden til mange uoverensstemmelser, fordi alle ville være soldaten, ingen heksen, få kongen eller dronningen - for slet ikke at tale om hofdamerne og hundene, som dog kun skulle knurre ildevarslende, men dog føres af en sikker hånd! Jeg blev heksen i første akt og fører af det høje råd i sidste!

*Gemal* var anden hund og *PB* første hund, hvilket bekom ham meget ilde, idet han havde set frem til at blive den tredje hund, som havde så store øjne, at man med en fiks bevægelse kunne få dem til at snurre i hovedet! En fiks detalje for en god dukkefører! Samtidig var *Gemal* knotten over, at *Ibæk* havde lånt *Gemals* TEKNObil med lyskaster (et produkt af krigen!), fordi den var fremragende som spot - i øvrigt sammen med *Ibæks* egne TEKNOsæt. I det he-

le taget udvistes der en fantastisk hittepåsomhed i den tekniske afdeling, som var blevet forstærket af en ny alumne i anden mellem, *Oscar Valdemar Johansen*, kaldet Valde.

Hvornår? Jeg mener, at det løb af stablen i det sene efterår 1948. Selve forestillingen fandt sted på Vænget, hvor teatret blev stillet op mellem de to læsesale, således at publikum opholdt sig i den store, fremførerne i den lille sal.

Forestillingen blev en succes, som måtte gentages over for personalet, hvor også Hovedbygningen var repræsenteret, idet Vængets økonoma var en søster til Hovedbygningens frk. *Sørensen*. Frk. *Bruun* havde en del bekendte fra byen, der sneg sig ind, og jeg mener, at frk. *Halskov* ligeledes var med til den sidste forestilling.

Der er nævnt en del navne, men der var flere med, så jeg vil bede jer om at give lyd og komme med rettelser, hvor det er nødvendigt. Det er naturligvis også af den største interesse at få oplyst, hvem der yderligere har spillet med teatret og hvornår. Alle, som ikke er nævnt, men som givetvis har ydet en høj indsats, må trøste sig med, at den gamle redactors hukommelse ikke er, hvad den var - og hvad værre er: heller aldrig bliver det igen! Så støt ham med dine oplevelser!

Til slut lige er par morsomheder: Det at få hundene til at knurre tilfredsstillende viste sig uhyre vanskeligt. Og det skyldes da helt sikkert, at instruktøren *Søren Højmark* var sønderjyde, og den ene hund var fra Fyn, den anden Sjælland, hvilket instruktøren utrætteligt påpegede:

Den lille hund knurrede i sjællandsk mundart, den anden i fynsk!

På et tidspunkt gjorde jeg mig udtalbens over en for længst glemt sag, men den var så alvorlig, at *Højmark* følte sig foranlediget til at føre mig i enrum og der forklare, at den eneste årsag til, at man ville fortsætte med min tilstedeværelse i gruppen var den, at man ikke havde kunnet finde en bedre heks!

*Red.*

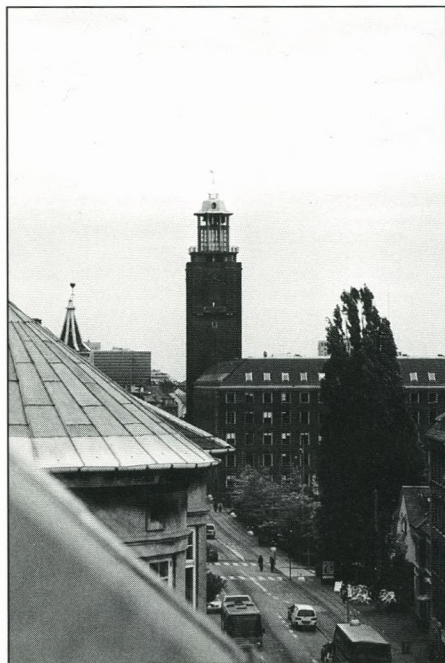
## Den skrækkelige historie

Den skrækkelige, men sandfærdige beretning om en hændelse, der begyndte med en tur i luften, og som kunne være endt med en lufttur!

Tidspunkt og sted: Dagen for rejsegildet på Soranernes Hus.

Højt og mægtigt rejser bygningen sig i 5 etager. Det er netop på den øverste etage, pølsegildet og de vakre taler skal henholdsvis indtages og foredrages. Og se nu, i jordhøjde står arkitekter og den allestedsnærværende Merete fra tegnestuen klar med et orgie i pølser og brød. Øllet er for længst steget op, fordi det med bestemthed hævdes, at tømrerne ikke kan opsætte kransen uden at kunne styrke sig med øl!

Og det er denne opstigning via en bygningselevator, som giver de i jordhøjde ventende en lys ide: Når øllet kan komme op, så kan vi vel også - især fordi de forvarmede pølser jo nødtigt skulle komme i ulykke ved f. eks. at blive tabt, hvis man nu

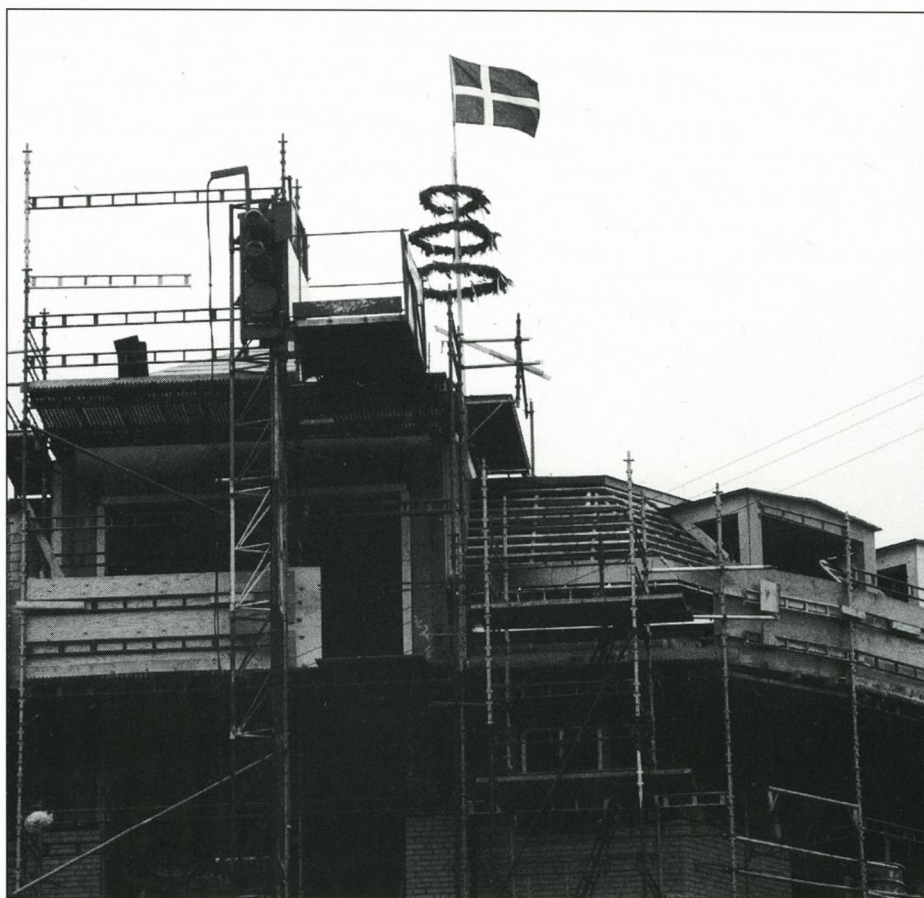


*Udsigten fra 5. sal.*



skulle gå op ad de utroligt mange trappe-  
trin, som nok dertil vil være glatte -. Der er  
kort fra ide til handling, især fordi et skilt  
på det udmærkede hejseapparat fortæller, at  
vi kan læsse 3.000 kilo på uden risiko. Med  
ganske småt står der dog en advarsel om, at  
kun trænet og særligt instrueret personale  
må betjene BYGNINGSelevatoren, men alle  
opfatter to arkitekter som garanti for, at  
alle regler er overholdt. Så efter at pølser og  
resterende kasser øl er bragt i elevatoren  
kommer turen til arkitekter, Merete, der  
våger over de lune pølser, arkivar, redaktør  
+ legatbestyrer. Og så trykker arkitekten på

en knap, og det, vi troede skulle være et for-  
svarligt lukket bur, viser sig nu at være en  
flyvende platform, der med stedse stigende  
hast bevæger sig op i den blå himmel! Og  
den standsede først, da der ikke var mere  
søjle tilbage, men da var vi kommet over  
taghøjde og op i den blæsende kuling fra  
sydvest, som næppe mærkes i jordhøjde,  
men som her havde karakter af orkan! Alle  
stod forstenede i den stridende blæst og så ned  
på den frelsende femte sal, hvor muntre til-  
råb fra håndværkerne bestemte ikke gjorde  
opholdet på platformen mindre skrækfyldt:  
Den første, der siger KURSK, får tæv!

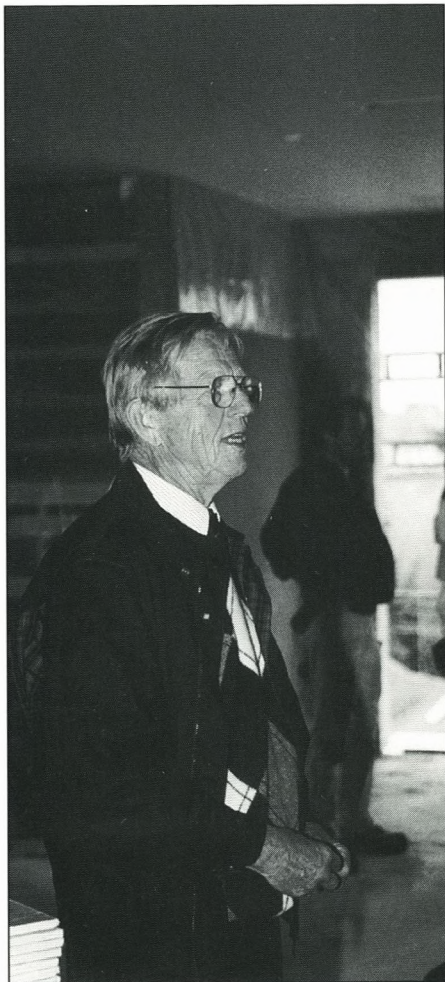


*Her ses den stygge hejsemaskine i bur -som, desværre ikke fulgte med, da platformen steg til himmels -.*

Omsider fandt arkitekten en knap, der bragte hejsen i fart nedad - og se, ved på snu og underfundig vis at simulere afstigning, stoppede den frygtelige maskine kun 20 cm fra målet!

Aldrig har øl smagt SÅ godt! Men arkivaren hævdede med bestemthed, at han ikke havde et urystet billede på sin film, da den blev fremkaldt! Det var en gruelig historie. Jeg tør vel kun antyde, at vi *gik* ned!

Først da vi kom ned, så vi det utrolig tydelige FORBUDSSkilt - ...



Formanden taler ved rejsegildet.

## Modtager af Egholt-prisen

*Johan de Mylius* er dr. phil., dansk litteraturforsker og i øvrigt student fra Sorø Akademi 1963. Han har stadig stærk tilknytning til Sorø, både på Akademiet og som bestyrelsesmedlem i Ingemann Selskabet.

Han er tilknyttet en stilling på Odense Universitet, hvor han fra 1988 har været centerleder ved H. C. Andersens Forskningscenter. Her blev han året efter udnevnt til docent.

*Johan de mylius* er en af vore mest ansete H. C. Andersen forskere og bliver i den anledning brugt meget om emnet H. C. Andersen. Han er ekspert på området og har da også i den anledning modtaget megen respekt og stor anerkendelse.

Ikke mindst kan nævnes, at han blev udnevnt til æresmedlem af det japanske H. C. Andersen Selskab 1984.

Fra udlandet kommer der ofte henvendelser til Danmark om emnet H. C. Andersen, og det er til *Johan de Mylius*, henvendelsen rettes. En meget stor kender af netop vores største digter nogensinde - og en meget stor fortjeneste til *Johan de Mylius* for udbredelse af kendskabet til netop H. C. Andersen ud over landets grænser.



# SAXO



## Medlem af SAXO:

- Ved at tegne sig for tre af de omtalte forestillinger og derved opnå rabat på billetprisen.
- Ved at aflevere indmeldelsesblanketten til Turistkontoret, Storgade 15, tlf.: 57 82 10 12 eller i Antikforretningen, Østergade 4, tlf.: 57 83 34 36.
- Ved via giro at betale sine billetter samt kontingent på kr. 40,-.
- HUSK AT GEMME GIROKORTET, DET GÆLDER SOM BILLET.
- HUSK TILMELDINGEN ER BINDE-NE FOR SÆSONEN 2000/2001.

**“De herrer Dommere” og “Før Cannae”**  
- To stykker af Kaj Munk søndag den 7 marts 2001 i Sorø Klosterkirke.

Billetter: 100 kr., abonnenter 80 kr. og unge 40 kr.

Producent: Den Danske Skueplads.

Instruktion og skuespil: Christian Stefensen, Søren Elung Jensen og Karin Rørbech.

Scenografi: Ves Harper.

Musik: Fuzzy.

Stykket “De herrer Dommere” er fra dec. 1942 og foregår langfredag, hvor ypperstepræsten Kajfas skal skrive under på dødsdommen over Jesus. Problemstillingen er pikant og umulig fra starten. Skal Kajfas dødsdomme en uskyldig - eller ej og dermed miste position og måske sin hustru?

Stykket “Før Cannae” er fra 1943. Det er en verbal duel mellem de to feltherrer Hannibal og Fabius Maximus, natten inden deres hære skal kæmpe imod hinanden. Mødet skildrer konfrontationen mellem menneskelighedens og fredens varme overfor magtens og krigens dødbringende kulde, hvor Kaj Munk fastholder troen på, at den svage ikke nødvendigvis er den, der taber i det lange løb.

## “Knive i høns”

- En god irsk historie om identitet.

Torsdag den 16. november 2000 kl. 19.30 i Klubben på Banevej.

Billetter: 100 kr., abonnenter 80 kr. og unge 40 kr.

Producent: Limfjordsteatret.

Instruktion: Gitte Aagaard.

Scenografi: Susanne Juul.

Medvirkende: Jesper Vigant, Trine Jull Andersen og Michael Mansdotter.

Den glade og sørgmodige historie kalder på både latter og vrede. Her i det lille trykke samfund lever en navnløs kvinde. Hun gifter sig med en bondemand, og hendes liv er afstukket med jord og dyr. Men så sker det, der altid sker i en god historie: En trussel dukker op. En mand. Landsbyens møller. Han spørger om hendes navn. Det bliver det første krav nogen stiller til hendes identitet. Og der kommer flere og mere al-

vorlige til, som oven i købet gør hende til morder.

Peter Laugesens spændige gendigtning alene gør forestillingen til en oplevelse.

### “Hamlet”

- En pantomimeforestilling - alle over 10 år.

Tirsdag den 2. nov., 2000 kl. 19 på Sorø Husholdningsskole.

Billetter: 100 kr., abonnenter 80 kr. og unge 40 kr.

Producent: Vestenvinden.

Ide/manus: Niels Peter Christensen og Morten Kjeldsen.

Scenografi: Rolf Borup og Vestenvinden.

Komponist: Morten Kjeldsen.

Medvirkende: Niels Peter Christensen og Morten Kjeldsen.

Den ensomme cafeerjer finder efter et dramatisk skyderi, et spædbarn i en kuffert. Hvad skal han dog stille op med det skrige barn? Skille sig af med det eller ... skulle man måske beholde det?

## Runde fødselsdage december 2000

1. Instruktør Ole Striim (f. 1925, A 1945), Terp Skovvej 104, 8260 Viby J.
2. Docent, dr.phil. Svend Gram Jensen (f. 1930, S 1949), Korsholm 47, 9370 Hals.
3. Vinhandler Jørgen Lyng (f. 1925, R 1943), formodes at bo i Portugal.
3. Godsejer Nick de Neergaard (f. 1950, S 1972), Førslevgaard, Førslev, 4250 Fuglebjerg.
4. Tove Sinding f. Frederiksen (f. 1930, S 1950), Gyvelvej 69, 1, 0003, 4000 Roskilde.
6. Jes Folke (f. 1940, A 1957), Kronprinsessegade 42, 1306 København K.
6. Sten Rumler (f. 1940, R 1957), Lyngparken 37, 6670 Holsted.
7. Automobilforhandler Knud Frandsen (f. 1930, R 1948), Søgade 7 B, 4180 Sorø.
7. Klinisk psykolog Lykke Bente Kruse (f. 1950, S 1969), Skovvejen 34 B,

8850 Bjerringbro.

8. Hugo O. Faber-Rod (f. 1915, S 1934), Residence Principe Leopoldo, Via Montalbano 19, CH-6925 Gentilino, Schweiz.
10. Helge Dybdal Rasmussen (f. 1950, S 1970), Eckersbergvej 70, 5230 Odense M.
10. Palle Dybdal Rasmussen (f. 1950, S 1971), Lystrupvej 21, 2700 Brønshøj.
12. Apoteker Hans Christian Rasmussen (f. 1940, S 1959), Høgevænget 2, 5610 Assens.
12. Thomas Egon Kitnæs (f. 1950, R 1968), Parkstykket 13, 2., th., 2700 Brønshøj.
15. Ingeniør Torben Balstrup (f. 1925, S 1945), Maglegårdsvej 221, 3480 Fredensborg.
16. Cand.pharm Søren Waarst (f. 1940, S 1960), Præstevænget 8 A, 3400 Hillerød.
17. Sognepræst Bent Hedeboe Lumholt (f. 1930, S 1950), Tøstrupvej 76, Tøstrup, 8581 Nimtofte.
17. Kirsten Stahl Schmidt, f. Andersen (f. 1950, S 1969), 1, Rue de Gonderange, L-6161 Bourglinster, Luxembourg.
21. Skibsreder Christian Kjellerup Hansen (f. 1930, R 1948), C.P. Cassarate 79, CH-6906 Lugano 6, Schweiz.
21. Afd.ing., cand.polyt Henning Nielsen (f. 1930, S 1949), Pilehavevænge 77, 2625 Vallensbæk.
22. Lærer Ester Voldby, f. Olsen (f. 1950, S 1970), Barsebæk 128, 4300 Holbæk.
23. Pædagog Karen Kjær, f. Christensen (f. 1950, S 1970), Lindenlaan 557, NL-1185 LWJ Amstelveen, Nederlandene.
24. Overlæge Poul Nikolaj Kleist (f. 1940, S 1959), Rislundvej 6, 8240 Risskov.
26. Afdelingschef Kaj E. Jørgensen (f. 1925, S 1946), Reichelsvej 3 A, 2640 Hedehusene.
29. Sporvejsfunkt. Kurt Diekelmann Hansen (f. 1930, M 1947), Bakkevej 39, 2400 København NV.
30. Civilingeniør Axel G. Holst (f. 1920, S 1939), Ny Vestergårdsvej 34, 3500 Værløse.

# Knud Preben Liisberg Hauerslev

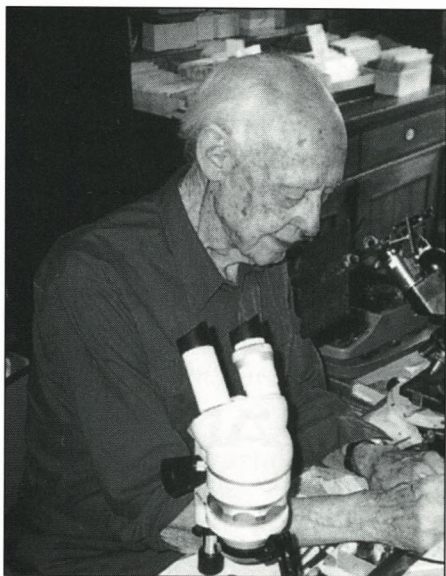
29. september 1905 - 1. september 2000

*Æresmedlem af Soransk Samfund*

Hvis karakterbøgers udsagn skulle være det eneste udslagsgivende for en skoleelevs fremtid, så havde det set endog umådelig ilde ud: man har sjældent set så stor overensstemmelse mellem lærerudsagn som netop i Knuds karakterbøger, som han med vanlig resursebevidsthed omhyggeligt opbevarede i sit bibliotek. Der var enighed om, at man her stod over for en ualmindelig doven og slet forberedt elev, hvor man hvert år kun kunne udtrykke den største betænkelighed ved at lade ham oprykke til næste klasse!

Placeringen som nr. 23 af 25 - en enkelt gang dog som den sidste, var normen. Dog præsterede han til eksamen at svinge sig op til den bedste femtedel, men her havde man jo god tid til at forberede sig -.

Da det i løbet af realklassen stod Knud klart, at han ville søge optagelse på Tandlægehøjskolen, lykkedes det ham dog ikke



*Knud Hauerslev ved sin yndlingsbeskæftigelse: at bestemme svampe, og helst nogle ubeskrevne!*

at opnå tilstrækkeligt antal point til at kunne komme ind, så han måtte bide i det sure æble og gå klassen om. Men nu havde han et incitament, så han fik 7,25 mod forrige gang 6,43, så adgangen var sikret. Kun to lærere udtrykte i den sammenhæng deres medfølelse: *Kristen Simonsen* og *P. H. Bohn*, de øvrige godtede sig! Nu var det ikke noget, der generede Knud, fordi han fra første dag fandt skolen noget nær det bedste, der var hændt ham. Han boede på husholdningsskolen Ankerhus i næsten alle årene sammen med en anden skolekammerat, *Hans Østergaard Rasmussen* (S 24), som han holdt sammen med resten af livet - i lange perioder gennem brevveksling, når Knud var i Schweiz, eller Hans var Sydamerika.

At Knud kom til Sorø skyldtes vel nok, at han som enebarn var umådelig foretagssom, og at han i sin iderigdom ofte lagde beslag på begge forældres samlede arbejdskraft i et stort omfang, så stort at man besluttede sig for Sorø!

Knud var født med sølvske i munden som eneste søn af en advokat og sparekassedirektør i Korsør, hvor man i faderens tid måtte flytte 3 gange på grund af udvidelser! Både fader og moder meget manuelt begavede dertil - begge med faible for fotografering, faderen endda for stereoskopi, moderen for mørkekammerarbejdet.

En sorgløs barndom med egen båd i haven, men altså lidt uregerlig.

I Sorø-tiden blev Knud hurtigt indstillet på naturvidenskabernes forunderlige verden - her havde han topkarakterer, og han forguede læreren, *Kristen Simonsen*, der for øvrigt var meget elsket af alle sine elever for sin store medmenneskelighed og interesse for de mange, som jo den gang kom fra hele verden og især fra Færøerne.

Den taknemmelighed for Kimon, som hans nom-de-guerre var, udmøntede Knud i et værelse med hans navn i det kollegium,

som det faldt i Knuds lod at være den økonomiske generator for.

Knud blev tandlæge på rekordtid - 23 år gammel. Han havde arvet begge forældres håndsnilde og glæde ved teknik. Samtidig udviklede han sine evner som videnskabsmand. Han satte spørgsmål ved alt, opstillede forsøg, hvor han under standardiserede betingelser indsamlede og bearbejdede oplysninger om de største almindeligheder for at se, om tingene hang sammen og om de gængse udsagn passede. Gennem hele sit liv - til det allersidste, blev han tro mod denne livsholdning.

Altid søgende og overvejende, og altid med tiden som modspiller. Især nok på det sidste, hvor tiden ubarmhertigt destruerede hans fysik, men lod hans intellekt være intakt og måske skarpere end nogensinde.

Jeg har ikke kunnet lade være med at bringe et billede af Knud på vej op i en flyvemaskine, fordi dette billede mere end meget andet illustrerer rationaliteten i Knuds liv. Der kunne spares megen tid ved at flyve - også når det gjaldt at komme hjem til påske d. 30. marts 1930!

Og så betroede Knud mig, at han havde set *Bonnesen* (R 03) og en vis A.P. Møller stige op i et fly på vej til spændende forretninger i udlandet - ikke fordi Knud nærede forretningsmæssige ambitioner, men fordi han havde arvet sin fars beundring for Møller, en beundring der blev omsat til en lille gave fra hans far, da han nedsatte sig i

Axelborg og som var en lille håndfuld aktier i et foretagende med navnet "Damskibs-selskabet af 1912"! Dette lod Knud ane, at det var der, man skulle placere sit overskud fra køkkenhylden, og det gjorde han med stort resultat.

Knuds tandlægeliv i Axelborg varede fra 1932 til 1974, hvor bønderne selv skulle bruge deres hus, og hvor Knud derfor blev hjemløs. Han fik nu tid til at dyrke en ægte videnskab, som han i mange år havde haft en svaghed for, nemlig svampeforskning.

Her fik han - som tidligere beskrevet her i bladet - også succes, idet han foruden beskrivelsen af ca 8.000 kendte svampe selv fandt og beskrev godt 50 nye af arten resupinater.

Denne virksomhed varede, til Knud fik en lille hjerneblødning i september sidste år. For første gang i sit liv blev han syg og måtte stifte bekendtskab med det danske sundhedsvæsen anno 2000. Det bekom ham meget ilde, og flytningen til en beskyttet bolig med elevator alle moderne bekvemmeligheder var for ham begyndelsen til enden.

I 1995 donerede Knud sin villa i Korsør til Samfundets boligfond. Denne skabelse var for ham et startsignal til at realisere nogle tanker, han selv havde gjort sig mange år tidligere, hvor man netop havde diskuteret muligheden for at oprette et Soranernes Hus med kollegium for de studerende. Nu så det ud til at kunne lade sig gøre,

## VI KØBER

KOSTBARE BØGER OG BOGSAMLINGER  
TILBUD GIVES  
NORDENS ÆLDSTE ANTIKVARIAT

# LYNGE & SØN A/S

SILKEGADE 11 · 1113 KØBENHAVN K.  
TLF. 33 15 53 35

Stiftelsen  
Sorø Akademi



Telf. 57 82 01 35

og da indsamlingen ikke havde helt den fart, Knud gerne havde set, lagde han resolut 1 mio. kr. oveni. Det hjalp, og kollegiet kunne nu opføres, og Knud fortalte mig senere på sin beskedne facon, at det nok havde været hans største dag, da han murede en munkesten ind i muren på det kommende kollegium her i april måned. Han fulgte byggeriet med stor opmærksomhed og var især glad for at se fremgangen i form af billeder, fordi hans helbred ikke længere tillod ham at komme ud.

Knud havde indsat Soransk Samfund som sin universalarving, så det bliver ikke ved de beløb, han allerede har skænket. Han havde oprindeligt tænkt sig at forny kage-på-fod legatet, men vi blev enige om, at de promiller, dette kunne afkaste, ikke ville stå i rimeligt forhold til de procenter, som Stavad ville kræve til gengæld!

Knud nåede aldrig at stifte familie, han havde aldrig tid. Jeg tror nok, at det ærgrede ham en lille smule, selvom han hele sit yngre og midaldrende liv var omgivet af smukke kvinder - hvilket bl.a. dokumenteres af de utallige fotos, som vi sammen gennemgik.

Det faldt i min lod at lære mennesket Knud at kende gennem samtaler i hans sidste år, hvor hans intellekt stadig var velfungerende. Et langt liv i videnskabens tjeneste er slut, et længere minde vil stå efter denne mand, som i taknemmelighed for sit skoleophold i Sorø skænkede midler til at de kommende skolekammerater kunne få gode boligforhold under deres studier. Knud var et godt og beskedent menneske.

Æret være hans minde. *Morten*

## In Memoriam

HANS AAGE KAAD

27/12 1917 - 4/10 2000

*Hans Aage Kaad* døde den 4. oktober 2000 på sygehuset i Slagelse efter længere tids sygdom.

Dermed gik en god og trofast ven af So-

rø Akademi bort. Han fik et langt og broget liv, der begyndte på Als i Sønderjylland. Efter en bankuddannelse i Sønderborg blev han tilknyttet Socialministeriet, hvorfra han efter krigen blev udlånt til Dansk Røde Kors med store opgaver i forbindelse med de allierede flygtninge. Efter repatriering af de polske flygtninge rundt omkring i Danmark var han med ved de store hjælpekonvojer med mad og medicin til Ungarn i 1946. Også afviklingen af de mange tyske flygtningelejre faldt indenfor hans arbejdsområde. I 1950 sendte Røde Kors ham til Korea med hospitalsskibet Jutlandia. Her fik han stilling som wellfare officer i tilknytning til U.N.s hjælpeprogram UNKRA i partisanhærgede områder.

Om sine spændende år i Korea, der først sluttede i 1955, har Kaad skrevet en meget læseværdig bog "Korea kaldte". Tilbage i Danmark blev Kaad allerede året efter i 1956 opfordret til at hjælpe de mange ungarske flygtninge, der havnede i bl.a. Danmark efter russernes besættelse af Ungarn.

I 1966 havnede Kaad så på Sorø Akademi som økonomiinspektør, en stilling som han med dygtighed bestred til pensionsalderen indtrådte ved årsskiftet 1988. Akademiet kom til at betyde umådeligt meget for Kaad. Alle, der lærte ham at kende, frydede sig over hans sønderjyske lune, venlighed og imødekommenhed. Det sønderjyske slog også tydeligt igennem i hans sprog.

Lærere og elever, tjenerpersonalet og køkkenpersonalet og ikke mindst byens håndværkere, der kom på Akademiet, lærte at sætte pris på Kaad. Også ballernes flotte afvikling bar præg af hans timing. Hans store kontakt og kærlighed til byen og Akademiet nedfældede han i en fortrinlig film fra 1988 om byen og Akademiet.

Da Kaad gik på pension, flyttede han med sin kone til Høng, hvor han havde flere tilknytninger. De sidste år af sit liv var Kaad enkemand. En datter *Birgit (Bitten) Salin Kaad* (S 70) er bosat i Hillerød.

En hjertevarm og trofast ven af skolen er ikke mere.

Æret være hans minde.

*Gunner Goeskjær.*

# Soranske dødsfald

JENS RAHBEK RØRTH (S 37)

13. august 1918 – september 2000

KNUD KRISTIANSEN (S 35)

12. februar 1917 – 23. september 2000

BENGT ANDERS LINDEBERG (S 46 )

28. februar 1927 – 15. september 2000

KNUD PREBEN LIISBERG

HAUERSLEV

29. september 1905 - 1. september 2000

HANS AAGE KAAD

27. december 1917 - 4. oktober 2000

---

## Soransk Samfund, kasserer Kontingent/bidrag

Arne Krog

Ellehaven 9

2950 Vedbæk

Tlf. 45 89 27 13 (12-13)

Giro 400-1710

SOR-Data

Soransk Samfund

Ellehaven 9

2950 Vedbæk

Giro 327-1307

---

## Bidrag til Soranernes Hus:

Sendes til kassereren, giro 1-669-0309

---

## Medlemskontingent

er på sidste generalforsamling fastsat til:

1. For dimittend-året, kr. 0,-

2. I de 7 år, der følger efter pkt. 1, kr. 150,-

3. Derefter ordinært årskontingent kr. 265,-

4. Fra det fyldte 67. år dog kun 165,-

---

## Betaling af kontingent

1. Alle medlemmer får i løbet af årets første kvartal tilsendt et girokort fra Samfundet. Beløbet skal være Samfundet i hænde senest 3 måneder efter modtagelsen af girokortet.

2. Medlemmer, der bor uden for Danmark, anmodes om, ved fremsendelse af beløb i check til Samfundet, at anvende en check, trukket på et dansk pengeinstitut. Herved kan Samfundet spare et stort vekselgebyr.

Husk altid at anføre medlemsnummer.

---

## Adresseændring

1. Medlemmer, der bor i Danmark, skal meddele adresseændringen til det lokale postkontor. Samfundet får derved automatisk besked.

2. Medlemmer, der bor eller bosætter sig uden for Danmark, skal meddele adresseændringen direkte til kassereren.

Husk altid at anføre medlemsnummer.

---

## Medlemsnummer

Medlemsnr. fremgår af girokort/medlemskort og af adresseringen (kun Danmark) bag på bladet. Det er det 7-cifrede tal (= afgangsåret fra Sorø Akademis Skole + 3-cifret løbenummer) øverst til højre i adresseringen. Tallet (02079) til venstre er Soranerbladets distributionsnummer i Danmark.

Husk venligst altid, ved alle forhold omkring medlemskab, at give oplysning om medlemsnummeret. Det letter Samfundets arbejde.

---

## SORANSK SAMFUND

Formand, Civ.ing. Henning Molin

Ellebuen 12, 2950 Vedbæk

Telefon og fax 45 89 23 23

E-mail: molineon@get2net.dk

---

## Næstformand og sekretær

Michael Goeskjær

Vesterbrogade 191, 3.th., 1800 Frederiksberg C.

E-mail: mg@horten.dk

---

## Årsfest

Anne K. Carlsen

Idagaard, Idagaards Allé 10

4200 Slagelse

E-mail: annekarlsen@hotmail.com

---

## Internet

<http://www.soranskamfund.dk>

Redaktør: Jakob Bruhns,

Landskronagade 59, 2.tv., 2100 København Ø.

Fax/tlf.: 39 27 59 95

E-mail: jakob@bruhns.dk

---

## Personalredaktør og biografier

Bodil Wille Boisen,

Tersløsegaard,

Holbergsgvej 101E, 4293 Dianalund

Tlf. og fax 58 28 64 09

E-mail: wille.boisen@get2net.dk

---

## SORANERBLADET, redaktion

Morten Nørgaard

Kongsdalvej 43, 2720 Vanløse

Tlf. 38 79 13 37 (bedst 17-19)

Fax +45 38 71 72 63

E-mail: soranerbladet@mail.tele.dk

---

## SORANERBLADET, administration

Kassereren Arne Krog,

Ellehaven 9, 2950 Vedbæk

Tlf. 45 89 27 13

E-mail: a.krog@get2net.dk

---

## Jysk afdeling

Hans Andersen

Dr. Holstvej 1, 8230 Åbyhøj

Tlf. 86 25 62 90

---

## Fynsk afdeling

Olaf Teusch,

Hesselhøjvej 4, 5672 Brobyværk

Tlf. 62 63 14 80

Sorø Bogtrykkeri ApS

Alleen 9, 4180 Sorø

Tlf. 57 83 05 75 - fax 57 83 51 75

ISSN 0930-1340



Adresseændringer og re-  
klamationer rettes i Skan-  
dinavien til det lokale  
postkontor.

02079 KHC 1965010 000  
ROLF HARDY CHRISTENSEN  
VIOLINVEJ 32, ST.  
2730 HERLEV 2730 0263/29 4



Fra redaktørens postkortarkiv. - Billedet er fra ca. 1903. Bemærk dørens placering og tre skorstene.

**Deadline næste nr. – Den 27. november 2000.**

Indhent tilbud på

Person-, Last-, Varevogne



**MERCEDES-BENZ**

<b>Ringsted</b>	<b>Slagelse</b>	<b>Holbæk</b>	<b>Nykøbing Sj.</b>	<b>Nykøbing F.</b>	<b>Næstved</b>
Bragesvej 9	Elmedalsvej 1	Hovedvej 4	Autogården	Agrovej 2	Transportbuen
57 61 33 55	58 53 33 75	59 43 41 22	59 91 11 22	54 85 84 66	55 77 56 46

## **Rolf Christensen**

---

**Fra:** "Morten Nørgaard" <Soranerbladet@mail.tele.dk>  
**Til:** <rolf@it.dk>  
**Sendt:** 15. november 2000 21:47  
**Emne:** nye læsere kan begynde her!

Kære Rolf ( og især ynglen!)!!

Det må være med den største glæde, at I nu har fået lokket gammelfar med til at investere i nettet, således at jeres fritidsproblemer med et slag er løst ! -

Som måske den første - eller anden ? - til at gratulere jer med jeres debut, er det mig en stor glæde at hilse jer velkommen til denne samfundets næststørste plage af alle - internettet!

morten

16-11-2000